

Wandelnetwerk Noord-Holland

CALLANTSOOG ONTDEKKEN

Kijk voor meer wandelverhalen op [Westphil Wandelt](#).

[Zwarte route vanaf startpunt Callantssoog \(8.99 km\)](#)

Tegenwind op het strand

De zwarte route vanaf het startpunt Callantssoog hebben we nog nooit gelopen, maar de paarse kortere route meerdere malen. Toch vergeten we weer dat we eerst moeten kijken hoe de wind staat, want het is ijskoud vandaag en dan is tegenwind op het strand echt niet fijn. Wij wandelen als een kip zonder kop achter de zwarte pijlen aan en lopen zo het strand op.

Maar eerst maken we een foto van het kerkje van Callantssoog.

Als je slim bent, kijk je voordat je de route in de app download hoe de wind staat. Dan kun je makkelijk de route omdraaien vanaf de website van wandelnetwerk Noord-Holland.

Bij de strandopgang staat een groepje vrouwen te sporten. Ze lachen als er vanuit Adriaan zijn broekzak een vrouwenstem zegt: “Ga bij de volgende splitsing rechtsaf!” Om audio navigatie aan te zetten gebruiken wij Komoot. Je kunt gemakkelijk de GPX van de route downloaden op de website van Wandelnetwerk Noord-Holland en zo uploaden in een navigatie-app.

Natuurlijk gaan we niet gelijk rechtsaf en lopen we eerst naar zee.

Af en toe kijken we achterom. Bij de duinrand zie je de reddingsbrigade.

Het is altijd fijn aan zee

Ondanks de wind genieten we enorm. We zien vogels langs het water die zich te goed doen aan kleine schelpdieren. Als we dichterbij komen blijken het scholeksters te zijn, die meteen wegvliegen als we te lang stil blijven staan.

Scholeksters zijn schuwe vogels.

We zien ook kleinere vogels scharrelen op de strandhoofden. We denken dat het pleviertjes zijn, maar als we de foto's thuis bekijken, blijken het steenlopers te zijn. Deze vogels gebruiken hun snavel om allerlei schelpen, steentjes en zeewier om te kiepen in de hoop dat er iets te eten onder zit. In het Engels heet de vogel daarom: turnstone.

Het lijkt wel alsof de steenloper het ook koud heeft.

Er is veel te fotograferen op het strand. Adriaan probeert het opwaaierende zand vast te leggen, maar iedere keer als hij bukt voor de foto gaat de wind liggen. Ook maakt hij foto's van de stroompjes water en het prachtige uitgesleten zand.

Het opstuivende zand, die van het stroompje, vind je onderaan het verslag.

Strandpaviljoens

Tijdens de wandeling op het strand passeren we drie strandpaviljoens en de reddingsbrigade.

De strandpaviljoens zijn nog niet open, want daar is het nog veel te vroeg voor. Nog een reden om de wandeling andersom te doen, dan kun je bijvoorbeeld eindigen met een lunch. Als de paviljoens, die je tijdens deze wandeling passeert, niet open zijn zou je een stukje door kunnen lopen naar strandrestaurant Woest. Dit restaurant zit links van de strandopgang die het dichtst bij het parkeerterrein ligt en is in de winter open.

De strandpaviljoens

Wij lopen verder tegen de wind in over het mooie brede strand van Callantsoog. In de verte zien we een vuurtoren. Wij denken dat het lange Jaap van Huisduinen is, maar het zal de Grote Kaap wel zijn; deze is ook rood en staat ietsje dichterbij in Julianadorp.

Ter hoogte van de vuurtoren zien we veel mensen op het strand. Ondanks de kou zouden we wel door willen lopen, want we zijn nieuwsgierig waarom daar zoveel mensen op het strand staan en we zouden ook wel naar de vuurtoren willen wandelen. Door de verre kijker zie ik visserstentjes en hengels, dus het is duidelijk wat de mensen op het strand doen. Maar voordat we bij de vissers zijn, moeten we van het strand af. Houd hier de app van Wandelnetwerk Noord-Holland goed in de gaten, want de zwarte pijl staat naast de duinen en die kun je niet zien als je langs het water loopt.

Altijd een uitdaging om een strandopgang te beklimmen.

Juttersmuseum

Als we de duinen over zijn en een stukje verder wandelen komen we uit op een fietspad. We hebben deze wandeling uitgezocht, omdat we weten dat een heel groot deel over verharde paden gaat en een groot deel langs het strand. Vanwege de hoge waterstand vielen vele andere wandelingen af.

De duinen met dreigende wolken.

We volgen het fietspad en genieten van het uitzicht over de polder. In de duinen landt een vogeltje op één van de struiken. Het is een roodborsttapuit, maar hij wil niet op de foto en vliegt daarom gelijk weer weg.

Als de roodborsttapuit niet wil poseren, maken we maar een foto van de polder.

Beneden bij het fietspad volgen we de pijlen naar links. Tot nu toe is de wandeling nog steeds hetzelfde als de parse route. Ik voorspel alvast dat we langs de fiets komen van het Juttersmuseum en natuurlijk heb ik gelijk.

De fiets staat er nog.

Beneden moeten we de weg oversteken en wandelen we langs het museum en het Jutterscafé. Op het moment zijn ze gesloten maar vanaf 29 maart t/m 1 september 2024 is het museum open in het weekend, tijdens feestdagen en vakanties van 11.00 tot 16.00 uur.

Een leuk huis waar we langskomen.

De Zandpolder

We lopen verder langs een weg waar ook auto's kunnen rijden, maar komen er geen één tegen. We passeren de Zandloper. Dit gebied van 8 hectare is ingericht voor trekvogels, zoals de scholekster en steenloper, die voor hun voedsel afhankelijk zijn van kustgebieden.

In de Zandloper II kunnen trekvogels eten en broeden, maar ook uitrusten. Trekvogels zoeken hun voedsel op de strandhoofden. Bij hoog water moeten ze kunnen rusten op een plek zonder verstoring en daarvoor is dit gebied ingericht.

Er zitten vandaag niet veel vogels langs de waterkant. We ontdekken een paar scholeksters en wat bergeenden.

In de verte "De Karnemelkplaats".

Na een tijdje trekvogels spotten, wandelen we weer verder. We passeren een boerderij: "De Karnemelkplaats". Dit is al lang geen melkveebedrijf meer, maar een vakantieboerderij.

Je kunt hier goed zien hoe hoog het water staat door de vele regenval van de afgelopen maanden.

Nollenland bij Abbestede

In de lucht staat een valkje te bidden (vliegend stilstaan in de lucht). Af en toe vliegt hij weg of duikt hij naar beneden. Het lukt Adriaan een foto te maken.

De valk bidt in de lucht.

Ondertussen loop ik door naar het volgende hoogtepunt van de wandeling: De Vinkentoren. Vanuit deze uitkijktoren heb je een mooi uitzicht op het Nollenland bij Abbestede.

De Nollen zijn ontstaan toen Callantsoog nog een eiland was. Rond het eiland hebben zich verschillende duingebieden gevormd door opwaaiend duinzand. Deze duinen zijn bewaard gebleven en vormen nu binnenlandse duintjes. “Nol” is het Westfrieze woord voor duin.

Vogels kijken op de Vinkentoren

In vrijwel heel Noord-Holland zijn deze nollen verdwenen doordat ze zijn afgegraven voor zandwinning.

Het uitzicht vanaf de Vinkentoren.

Naast het nollengebied heeft landschap Noord-Holland een waterpartij aangelegd om natuurontwikkeling te bevorderen. Vogels komen er om uit te rusten of om voedsel te zoeken. Onder de regelmatige bezoekers zijn knobbelzwanen, smienten, wintertalingen, slob- en bergeenden. Maar ook bijzondere soorten zoals de lepelaar, de groenpootruiter en de grauwe franjepoot laten zich af en toe zien. Toch in het voorjaar nog een keer terugkomen om naar de vogels te kijken.

Ik denk dat dit een nol is.

Kiezen voor de zwarte of paarse route

Als je de paarse route doet, kun je de weg blijven volgen. De zwarte route slaat linksaf net voor de Vinkentoren. We twijfelen even, nog een stuk tegen de wind in, maar wandelen toch het veerooster over achter de zwarte pijlen aan. Door het nollengebied richting Abbestede.

Abbestede is een gehucht dat bestaat uit een paar boerderijen. We wandelen langs twee voormalige arbeiderswoningen die goed bewaard zijn gebleven. De interieurs zijn nog gedeeltelijk intact en bevatten onder meer de oorspronkelijke plafondbalken en twee bedsteden. Ik zou graag even binnen willen kijken, maar de huizen worden bewoond en zijn geen museum.

Twee voormalige arbeiderswoningen.

Onderweg zijn we al een paar tulpenvelden gepasseerd, maar hier in de polder zien we er nog veel meer. Nog een reden om deze route in april te herhalen.

We kijken nog een keertje achterom naar Abbestede.

We steken de weg over en zien aan de overkant heel veel tractoren staan. We grappen tegen elkaar: “Oh kijk een boerenopstand.”, maar het blijkt een bedrijf te zijn: “H&G Export Tractors” een leverancier voor tweedehands tractoren en machines.

Geen opstand, gewoon een leverancier voor tweedehands tractoren en machines.

Het Kooibosch

We wandelen verder over landelijke weggetjes. De zwarte pijlen staan goed aangegeven, al moet je ze soms wel even zoeken. Meestal vinden we ze dan iets hoger op lantaarnpalen. Na een stukje langs mooie huizen en een weide met paarden wandelen we tot onze verrassing een natuurgebied in.

De paarden hebben warme jassen aan.

Aan de binnenduinrand van Zijpe, vlakbij Callantsoog, ligt het Kooibosch, een voormalige eendenkooi. Dit gemengde loofhoutbos werd vroeger gebruikt als hakhoutbos: het hout werd geogst als brandhout of om gereedschappen van te maken.

De wandeling gaat ook door de binnenduinrand van Zijpe.

Nu mogen de bomen onbekommerd groeien en kun je er mooi wandelen. In het bos broeden onder andere de groene specht en roofvogels als buizerd, havik en sperwer. We komen uit bij een heuveltje met bankjes. Een fijne plek om even uit te rusten.

Inmiddels schijnt de zon uitbundig.

Toch nog natte voeten?

We lopen het bos weer uit en hebben uitzicht op vakantiehuizen aan de overkant van het water. Het ziet er erg leuk uit!

Eén van de vele vakantieparken.

Na weer een stuk langs de weg slaan we linksaf een pad in. Het is een onverhard pad en op sommige plekken best een beetje drassig, maar goed te doen. We zien kleine vogeltjes met lange staarten in de bomen zitten. Het zijn staartmeesjes, maar ook deze vogels zijn te snel vandaag. Om vogels te fotograferen kun je beter in een vogelhut zitten. We zijn al blij dat de foto's van de valk, scholeksters en de steenloper goed gelukt zijn.

Het graspad is hier en daar een beetje drassig.

Callantsoog

We wandelen verder richting Callantsoog. Een dorp dat meerdere malen moest verhuizen. Het eerste, vroegmiddeleeuwse dorp lag twee kilometer westelijker op een gesloten strandwal, omringd door halvemaanvormige duinen: 'oogduinen'. Door stormvloed en tussen 1100 en 1500 werd de strandwal opgeschoven en doorgebroken en het dorpje met zand overstoven. Het dorp werd herbouwd op een Waddeneilandje en 'Callinghe in den Oghe' genoemd. De Allerheiligenvloed van 1570 spoelde het tweede Callinghe weg. Het dorp is toen met kerk en al verhuisd naar z'n huidige, derde plek.

Mooie huizen in Callantsoog.

Het laatste stuk lopen we langs de rand van Callantsoog, voordat we het weten zijn we weer terug bij de parkeerplaats.

Extra info

Het water maakt mooie vormen in het zand.

Afstand: 8,99 km

Link naar de route: [Zwarte route vanaf startpunt Callantsoog](#)

Wij parkeerden bij [startpunt Callantsoog](#)

De route start bij wandelkeuzepunt 03 volg de zwarte pijlen naar 55, 26, 60, 35, 54, 42, 30, 49, 33, 22, 50 en weer terug naar 03. Tip kijk eerst hoe de wind staat, waait deze uit het noorden loop dan de route andersom. Dan heb je wind mee op het strand.

Meer wandelen in Noord-Holland:

www.wandelnetwerknordholland.nl